GAZETA KRAKOWSKA

Nro. 32

WE SRZODĘ DNIA 22 KWIETNIA 1801.

Z Wiednia d. 15 Kwietnia.

W piątek d. 10 t. m. w wieczór J. C. K. M., wraz z Arcy Xięciem Karolem i innemi Arcy Xiążętami powrócił tu w dobrem zdrowiu z przedsięwziętey podroży do Budweis dla uroczystego rozpuszczenia Czesko Morawsko Szląskiego legionu. D. 13 po południu o godzinie 4 udał się znowu w towarzystwie Arcy Xcia Karola do Wienerneistadt, aby był obecnym na obrotach zgromadzoney tam węgierskiey insurrekcyyney milicyi, i na uroczystym oney rozpuszczeniu. Arcy Xiążęta poiechali tam d. 14 za Cesarzem Jmć, a Arcy Xiążę Palatyn, iako naywyższy wódz tey milicyi ieszcze d. 10 tam stanął.

J. C. K. M. raczył swego taynego radcę i nadwornego Galicyyskiego kanclerza, Jozefa hrabiego Mailath pełnomocnym kommissarzem do C. K. włoskich posiadłości, a Franciszka Carnea Stefaneo di Tapogliano takimże kommissarzem do Dalmacyi, Istryi i Albanii, naywyżkawiey własną ręką do nich pisanem biletem mianować. — Sprawuiącego C. K. interesa przy dworze bawarskim, szambelana hrabiego Palm, mianował J. C. K. M. z szczególnieyszych swych względów radcą rządowym niższey Austryi. — Kapitana w pierwszym Banatckim regimencie, Sobastyana Augusta, w nadgrodę iego 35 letnich w woyskowości walecznych i wiernych zasług, raczył J. C. K. M. z całem iego potomstwem oboiey płci do stanu szlacheckiego w wszystkich dziedzicznych krajach z przydomkiem Ancnfels naylaskawiey wynieść. — Przez wzgląd na szczególnieyszą zdatność medyka Hoser, którą w ważnym wydźwignieniu, Arcy Xięcia Jmć Karola, z ostatniey choroby okazał, i którego postępowanie sławny medyk, baron Quarin, w pierwszych zaraz i następnych odwiedzeniach pochwalił, raczył go J. C. K. M. naylaskawiey nadwornym medykiem mianować, a Arcy Xżę Jmć na dowód swego zaufania postanowił go swoim nadwornym lekarzem. — J. C. K. M. raczył rozciągłość drogi z Laibach do G

berlaibach i nazad w Xięstwie krainu na półtory stacyi, nayłaskawiey postanowć, oraz płacę od konia od 1 Maia za półtory stacyi, tak dla podróżnych, iako też kuryerów, sztafet, deliżansów &c. oznaczył. — Podobnież raczył J. C. K. M. pocztmistrzom w Czechach podwyższoną płacę po 1 reńskim od konia na milę do ostatniego Października przedłużyć. — D. 6 t. m. umarł w Ofen C. K. F. M. L. właściciel regimentu kieryserów, hrabia Moritz Kavanagh, w 65 roku życia swego na długą piersi chorobę.

D. 23 Marca o godzinie wpół do 4 po południu przytrafiło się w Bleyberg w wyższey Karentyi nadzwyczayne zdarzenie. Z wierzchołka góry alpeyskiey Willaher, w tak nazwanym Nötschlöñner, spadł nadzwyczayney wielkości bałwan śniegu i zasypał 2 poniżey stoiące młyny. W niższym nie znaydował się właśnie nikt, ale w wyższym było na nieszczęście 8 osób, które śniegiem na 7 sązni przysypane tak dalece zostały, że ledwie dostrzedz można było śladu, gdzie się młyn znaydował. Dla dania iak nayprętszego ratunku tem osobom, górnicy tamteysi za rozrządzeniem urzędników bili w śniegu 3 szyby, nad któremi 22 godzin pracowali, póki nie natrafili na zasypany młyn, i nie usłyszeli na pociechę ludzkości głosu przysypanych osób. Miano nawet szczęście wszystkie osoby żywcem z przywalin wydobydź. Młyn znayduiący się ieszcze pod śniegiem, ledwie za 2 miesiące się pokaże, wystawuiąc okropne spustoszenie. Każdy dziwić się musi iak tyle ludzi, 1 krowa, 1 owca i 5 kur żywo bez zgruchotania kości, z małem tylko obrażeniem wydobytemi bydź mogli. W całem tem zdarzeniu opłakuią 10 letniego chłopca, który w tym samem czasie od swey matki do młyna po mąkę był posłany. Uratował on wprawdzie przez to młynarza, óyca 5 dzieci, którego z dołu gdzieby był niechybnie zgruchotany, na górę wywołał, ale sam zostawszy przed domem znalazł śmierć, którego nawet do tego czasu znaleść nie mogą.

Z Londynu d. 27. Marca.

Onegday P. Grey w izbie niższey uczynił przeciągły wniosek względem weyrzenia w stan narodu, i wyznaczenia na to osobney kommissyi: "W czasach zagrażaiących, i pełnych niebespieczeństw (rzekł) zawsze się uciekano do takowego kroku. Dziś obszerny widok naysmutnieyszych przedmiotów przed oczy nam się stawia, i spodziewam się, że izba, która dotąd wszystkie zawsze wglądania odrzucała, ninieysze przyymie. — Przyięcie wniosku tego będzie niejako dowodem, że my nie ze wszystkiem spuszczamy się na doświadczenie rządu; ieżeli zaś kto w izbie podniesie głos, że kontent iest z ekonomii, przezorności, którą ministrowie w tey woynie i przeciw obcym mocarstwom okazali, natenczas cofam moy wniosek. Już to rok 9 toczymy z Francyą walkę. Woyna ze wszystkiemi mocarstwy morskiemi w Europie nam zagraża. Długi narodowe 27 mil zostały pomnożone. Francya ten wrog nasz, wzniosła się nad wszelkie nadzieie, a nasze siły niszczeią. Szukanie naypewnieyszych śrzodków do zawarcia pokoiu powinno bydź naypierwszą naszą myślą. Dzisieyszy zbieg okoliczności wyciąga tego. Szlachetny nasz współczłonek Dundas oświadczał bardzo często, że życzył sobie weyrzenia w stan

wowny. Dziś pora, aby przeświadczył izbę o rzetelności swych życzeń, i poka żał, że słowa iego nie były czczem ga dacłw m. Przyganiano iego postępkom, zawsze nagana ta słuszną się zdawać bę dzie, ieżeli dziś sprzeciwi się woioskowi weyrzenia. Woyna teraźnieysza, mówi ón była nader pomyślną, ia zaś powia dam, że woyna naynieszczęśliwszą by ła. Przywiodą tu nasze znaczne zdoby cze, ale zdobycze te służyły na to tyl ko, aby nasze siły rozdzielić i osłabić. Z miast zwrocenia potęgi naszey przeciw temu tak nazwanemu iakobinizmu gniazdu, przeciw tey króloboyczey rzpley, myś my iey w lodyach wschodnich i zacho dnich użyli, a Francya w tym czasie do tego stopnia wielkości doszła, o iakim Ludwikowi XIV nie mogło się i marzyć. My zaś przeciwnie będziemy musieli oku pić pokoy przez zrzeczenie się indyyskich zdobyczy. Brzegi Europy od adryatyc kiey odnogi, aż do Texelu na nasze klę ski patrzał. Wysłaliśmy teraz woyska przeciwko Egiptowi; ale nadzieie moie w tey mierze nie wyrównewaią moim życzeniom. A przy tem pokazał się brak determinacyi i nieszczęśliwa zwłoka. Nakoniec odpły nęła flotta d. 3 Grudnia, a po upływie dwoch miesięcy ienerał Aberkromby ie szcze nawet nie wylądował. I coż tu mi nistrowie przywiodą na swą obronę, iakże się usprawiedliwią zużycia nie mierny ch summ i 168,000 ludzi z ktorych teraz złozo na iest armia nasza? W czasach gdy sła wa nasza świat dum ła przy Mindeo, przy Quebéc potęga nasza ledwie połowę co dziś wynosiła. Daycie co chcecie, sła bym, niezdolnym i bez determinacyi lu dziom, nigdy im nie dacie dosyć, Ci bo wiem będą się usprawiedliwiać, że ich nieprzyiaciel był mocnieyszy. Wzywam tu P. Pitta, niech wyzna, czyli on istotnie zasadzał się na mocnem i ścisłem przymie rzu z północnemi mocarstwy, i czy żadney w tey mierze nie miał obawy? Jeżli to utrzymuie, pokaże iaśnie brak wia domości politycznych, i przezorno ści. Aż nadto iuż było przytrafow, które go wskroś troską przeniknąć były powinny. Klęski Rossyanow w Szwayca rach i Hollandyi, utrzymywanie praw ne utralności od Szwecyi, która wolała ra czey poświęcić swoiego kapitana, niżli wyrzec się praw morskich, to wszystko, mówię, powinno było otworzyć oczy na zbliżaiącą się burzę. Odrzucono iednak traktowanie z Francyą. Swiat cały wie dział, że Cesarz rzymski był skłonnym do pokoiu, rząd tylko angielski pałał zem stą i żądzą krwi rozlewu. Ministrom W. Brytanii, winien iest on swoie nieszczę ścia. Mowią, że nowa administracya ży czy pokoiu, ale ia nie mogę zapomnieć, że członki oney stale swych poprzedników wspierały, i ubiegały się o łaskę P. Pitta. Jakież iest nasze położenie względem in nych mocarstw? Sprzymierzenie przeciw nam się wznosi, i liczy członkami tych, których P. Sekretarz przy odrzuceniu ne gocyacyy w usprawiedliwieniu swoim za aliiantów Anglii rachował. W tym stanie rzeczy należałoby umiarkowania się chwy cić. Kierowałaż sprawiedliwość naszem postępowaniem względem połączonych mo carstw? Manifesta ich brzmią inaczey, uskarżaią się na odmowianie i zwłokę sprawiedliwości w naszych trybunałach. Skargi te warte są roztrząśnienia. Nie iest tu mym zamiarem stanowić pra

wo stosownie do ich żądań, trudne to iest do uskutecznienia, i obawiam się, ażeby tak dalece się nie wzmogło iżby tylko szczęście, przemoc, i *ultima ratio regum* rozstrzygnąć to zdołały. Utrzymuią, że przez uchylenie prawa rewizyi nieprzyiaciel użyszcze sposób swoich flot uzbroienia. Ale północne mocarstwa nie obstaią za wprowadzaniem i wywozem wolnym od kontrabandy, owszem oświadczaią się przeciw temu. Chcemy Francyą osłabić, i dla niey, z północnemi mocarstwy chcemy rozpocząć woynę; iakież iey będą wypadki? Neutralne amerykańskie statki zostaną przewoźnikami wszelkich ich płodów do Francyi, kray ten stanie się składem dla lądu, handel iego ożyie, a wydarty będzie z rąk mocarstw północnych, tak śrzodki przedsięwzięte na szkodę Francyi staną się dla niey dobrodzieystwem. Wydzieramy z rąk mniey szkodliwych i niebezpiecznych mocarstw handel i źrzodła potęgi, dla oddania ich iedynie naszym nieprzyiaciołom. W istocie, ieżeli prawo iest z naszey strony, członkowie tey izby powinni się więcey nie co zastanowić nad uskutecznieniem onegoż, albowiem iego popieranie nader będzie Francyi dogodnem. Jeżeli dokażemy tego, któż nam go zapewni? Zawsze północne mocarstwa były temu prawu przeciwne, i pewnym bydź potrzeba, że żadney nie zaniedbaią okoliczności, aby przeciwko niemu swoich sił zwrócić nie miały. Pismo na pargaminie bynaymniey go nie zabespieczy, ieżeli interes czynić inaczey każe. Aż dotąd manewrowaliśmy z Prusami, nakoniec może do tego przyydzie, że nam Elbę zamkną. Król Pruski może zaiąć Hanower; któż wie, czy się to iuż nie stało? 270 millionami powiększono długi narodu, a gadaią nam zawsze o kwitnącem naszem położeniu. Oświadczenia takowe nie sąż tylko satyrą? Zapytaymy się rzemieślników hrabstwa Jorku, Manchestru i Birmingham, i na wpół obumarłych z głodu mieszkańców Westminster i Londynu. W. Birmingham 11 o o mieszkańców biorą płacę ubogich. Szlachetny członek tey izby P. Pitt, postępował podług zasad jakobinizmu, przewrócił nasze przywileie, wziął w rekwizycyą nasze maiątki, i wydarł nam nareszcie osobistą wolność. Gdzie rząd ma przyczyny ustawicznie skarżyć się na spiski, tam koniecznie rząd złym bydź musi, co także ieden zaprzedany pisarz w swem dziele powiedział. Systema nowey administracyi nie iest w niczem od dawnego rożne. Czegóż więc po nim spodziewać się możem? Oto ciągu woyny z dawnym złośliwym zapałem, i odrzucenia wszelkich negocyacyy z podobnąż zuchwałością. Wnoszę zatem roztrząśnienie stanu narodu, i spodziewam się w tem poparcia od każdego, któremu się nie podoba zgubne do tego czasu systema. „ — P. Dundas usprawiedliwiał systema, którego się dotąd w ciągu woyny trzymano, i przebiegał dzieie woyny. ” Zgoda i iednomyślność, mówił on, któ e nas w siedmioletniey woynie i w czasach niebezpiecznych zachowały, dziś dalekiemi są od nas (przestań, przestań). Podobno zmnieyszenie liczby członków za dowód przeciw temu mieć będą. Ale iad niezgody nie rozszerzyłże się i gdzie indziey? Sądzę, że nie wiele winniśmy wdzięczności członkom, które się z parlamentu oddaliły, przeciwnie zasługuią na nią te które się pozostały pełniąc gorliwie swe obo-

wiązki, lubo! życzyłem, ażeby inne przedmioty wybrali dla swey wymowy, i zamiast przesadzania w swych opisach nędzy rolników i rzemieślników, cieszyli ich raczey, i do cierpliwości zachęcali. — Lord Temple i P. Joung mówili za wnioskiem i przeciw P. Pittowi. — P. Pitt. " Pierwszy mowca sądzi, że podeyrzenie o postępkach nowey i dawney administracyi iest dostatecznym powodem do przedsięwzięcia roztrząśnienia. Nie chcę ia tu używać całey mocy wymowy na obronę postępków moich, mówić iednak będę, aby milczenia mego za skutek dumy nie wzięto. Po skończeniu uczestnictwa moiego, którem miał w przemianach czasów dzisieyszych, nie mogę bydź oboiętnym względem stanu państwa, względem uchybienia wielu nadziei, względem dobrego izby mniemania, które o mnie miała. Izba nie może popierać wniosku bez cofnienia swoich dotychczasowych kroków, i bez odrzucenia systemy, którą większość przyięła i pochwaliła. Lecz nie tylko honor izby, ale nawet i bezpieczeństwo kraiu zależy od zdania względem ninieyszego wniosku. Zapewne ieżeliby izba osądziła, że iey dotychczasowe usiłowania nie do utrzymania konstytucyi, ale do obalenia iey dążą, gdyby się namówić dała do opuszczenia tey drogi, któraby mogła kray ochronić od spustoszenia i krwi rozlewu, które dotąd Europę nieszczęśliwie niszczą, gdyby izba chciała tych rady usłuchać, którzy iedynie pracuią na zniszczenie odwagi i determinacyi, na ten czas iedynie znaydzie słuszną przyczynę podania się rozpaczaiącemu żalowi, którym ią ci doradzcy nadaremnie oddawna natchnąć usiłowali. Nie będzie miał kray czego obawiać się od grożących mu niebezpieczeństw, ieżeli się takowi doradzcy nie znaydą. Ubolewam, że móy przyiaciel (P. W. Joung) i krewny (lord Temple) oświadczaią się za tem środkiem, który dla mnie nie miły, a dla publiczności koniecznie szkodliwym bydź musi. Życzę aby zamiast okazów ludzkości, któremi mię obsypuią, posłuchali raczey gruntu rzeczy, dla czego moie postępki ich nieukontentowanie ściągnęły. Mam iednak nadzieię w potwierdzeniu od większości obranego przezemnie systematu, i spodziewam się, że także nowa administracya podobnież potwierdzenie użyszcze, gdyż w ogule skłonna iest do niego, i dla czegóżby innego chwytać się miała? Możemyż o niey sądzić wprzód, nim swe urzędowanie rozpocznie? Smiemyż nowey administracyi nieufać? Odwołuię się do mego wstępu na ministerium, i spodziewam się, że ufność, którą we mnie pokładano na ów czas, i dla nowey administracyi usuniętą nie będzie, są bowiem ze tchną iuż swych zdatności znaiomi, a od dawna poważaniem i miłością narodu, i śmiało to mogę o iednym z członków iey utrzymywać, który ciągle w tych murach powszechny zyskiwał szacunek. Przeciw temu, który iednomyślną wdzięczność od izby otrzymał, dziś mowca chce nieufność wzniecić. Możnaż co zarzucić szlachetnemu lordowi (Hawkesbury) dzisieyszemu dozorcy skarbu, który w przeciągu lat dziesięciu przez uczenie się polityki i obszerne wiadomości zalecił się parlamentowi? Jestże co powiedzieć przeciw szlachetnemu Sędziemu (lordowi Eldons) w którego ręku dziś pieczęć państwa zło-

żoną? Mogę także śmiało za hrabią St. Vincent ręczyć. I także, toż nowa administracya nie warta żadney ufności? Zarzucaią mi, iż coś się taiemniczego znayduie w sposobie moiego zrzeczenia, i temu przyganiaią. Z obowiązku zrzekłem się mego urzędu. Czyż człowiek wśród politycznych okoliczności nie ma się zaytywać głosu sumnienia, czyliż go zupełnie zaniedbać iest obowiązanym? Nie zrobiłem ia tego z powodu iakiey boiaźni sprawowanie się moie przez lat 17 może mię w tem zaświadczyć. Serce moie mię uniewinnia, i spodziewam się, że kiedyś i przed publicznością uniewinnionym zostanę. Co się tycze prowadzenia woyny, iuż dostatecznie mói przyiaciel za mnie odpowiedział; niepodległość i wolność Brytanii i Europy były oney celem; że zaś ostatnia upadła, skutkiem to iest szerzącey się przewagi obcych mocarstw. Co się tycze ekonomii w tey woynie nie można nic powiedzieć przeciw porównaniu iey z przeszłą amerykańską. Summa pozostałych dochodów iest 9,000,000, co więcey wynosi, niż opłacenie prowizyy od długów wyciąga. Spór i roztrząsanie uroszczeń, mocarstw neutralnych w tym czasie nie może zysk ć zalety. Teraźnieysza, równie iak przeszła administracya, życzy tego bardzo, aby tę okoliczność iak nayspokoyniey zagodzić, ale nie przez zezwolenia, przez któreby prawa Anglii były zniszczone, i pretensya iey wyższości na morzu poniżona. Tym czasem sądzą: 1) że nawet podług prawa narodów wolny okręt nie czyni wolnego ładunku; 2) że wyraz kontrabanda oznacza wszelkie woienne potrzeby, iako to maszty, smołę, i t. d. 3) że blokada powinna zamknąć wszystkie porty, pomimo których bezpiecznie płynąć nie można; 4) że żadne neutralne państwo nie może w czasie woyny wszelkiego handlu prowadzić; 5) że mamy prawo rewizyi okrętów, i że przytomność neutralnego konwoiu bynaymniey temu nieprzeszkadza. Prawa te były często od naszych trybunałów zatwierdzonemi, nigdy ich nie zaniedbywano: sam nawet lord Stormond (Londsdown) utrzymywał ie w swey odpowiedzi północnym mocarstwom, w owem czasie gdy potęga nasza nie była dość silna do popierania onych. Mamyż ich teraz zaniedbać, gdy siła nasza morska na naywyższym stopniu stanęła, czyli też owszem użyć tey siły dla utrzymania się przy nich? Dla ostatniego przedsięwzięcia powinniśmy bydź gotowymi do poświęcenia wszystkiego.

(Reszta w przyszłey Gazecie)

Z Kopenhagi d. 7. Kwietnia.

Oto iest urzędowy rapport kommendora Olfert Fischer do Xcia następcy tronu o morskiey bitwie d. 2 Kwietnia.

D. 1 Kwietnia o godzinie w pół do 4 po południu 2 dywizye angielskiey floty pod dowództwem wice admirała Nelsona i kontraadmirała podniosty kotwice, udały się na wschod około środkowey głębi i południowey strony zarzuciły kotwice. Siła ta składała się z 12 liniowych okrętów, wielu większych fregat, bombardierów i innych małych statków, ze wszystkiem z 30 przeszło żaglów. D. 2 Kwietnia o godzinie 3 kwadranse na 10 przed południem, za pomyślnem wiatrem iak te na południe, tak owe pod admirałem Parker na północ stoiące okręty podniosły kotwice. Liniowe okręty i ciężkie

fregaty pod wice admirałem Nelson popłynęły na głębią królewską, i stanęły obok powierzoney mi obronney linii. Bombardiery i mnieysze statki stanęły blizey miasta, a dywizya admirała Parker od 8 liniowych i kilku mnieyszych okrętów, kierowała z wielkiem natężeniem bieg swoy na południe ku prawemu skrzydłu obrony. O godzinie w pół do 11 przodem stoiące okręty, z oddziału Nelsona, przechodziły około wysuniętych na południe okrętów linii obronney. Ja dałem okrętom, które się w bliskości wystrzału znaydowały, znak do bitwy. Blokowe okręty Pröveseen, Wagrien i niebawnie Igtland, pomiędzy któremi i blokowem okrętem Dannebrog, pierwszy angielski liniowy okręt od 74 armat na tylney kotwicy się zatrzymał, usłuchały natychmiast przez dobrze kierowany i ciągły ogień znaków. Powoli zbliżyły się inne okręty, które częścią około angielskiego okrętu przepłynęły, częścią też w tyle mu stanęły, i tym sposobem ścisłą uformowały linią, która iednak, gdy się na północ tylko do okrętu Sialandyi rozciągała, nie wynosiła iak dwie trzecie części powierzonych mi sił; batterya trzech koron, blokowe okręty Słoń i Mars nie mogły przyyść do ognia, a fregata Hielperen bardzo mało. W pół godziny zrobiła się bitwa powszechną; 12 liniowych okrętów, pomiędzy któremi był ieden od 80, reszta powiększey części od 74 armat, 6 do 8 fregat, z iedney, a 7 blokowych okrętów, pomiędzy któremi ieden tylko był od 74, reszta od 64 i mniey armat, 2 fregat i 6 mnieyszych statków z drugiey strony potykało się z sobą. Nieprzyiaciel miał wszędzie 2 okręty przeciw naszemu iednemu; Pröveseen procz kontra admirała i 1 liniowego okrętu miał ieszcze 2 fregaty przeciw sobie, które do niego zawsze z przodu strzelały. — Chociaż tylko historycznie donoszę, czego W. X. Mość sam z znaczną częścią obywateli Danii i Europy byłeś świadkiem, to iest, że tą, śmiele mogę i nazwać nierówna walka, z bezprzykładną walecznością przez półpiąty godziny toczoną była, że ogień nieprzyiacielskiey siły na godzinę przed zakonczeniem bitwy tak dalece osłabł, iż wiele angielskich okrętów, a w liczbie tych admiralski okręt Nelsona, tylko poiedenczemi armatami ieszcze strzelały; że ten bohater w momencie właśnie naygoręczszey walki posłańca z propozycyą zawieszenia broni na ląd wysłał; gdy nadto dodam, iż mi doniesione było, że 2 angielskie okręty zwinęły iuż żagle były, ale wsparte świeżemi okrętami znowu ie zawdziały; niechay mi na ów czas będzie wolno powiedzieć, wczem do samego rozumiem mogę się odwołać nieprzyiaciela, że dawna chwała Danii w morskich nabyta woynach w tak wysokiem w tym dniu zaśniała blasku, że dziękuię Niebu, iż Europę dało nam za świadka. — Szala, ieżeli nie rowna była, przynaymniey nie przeważała się ieszcze na szkodę Danii. Naypierwey i naymocniey attakowane południowe okręty, nawet otoczony, podług mnie niepoiętey waleczności Pröveseen, bił się ieszcze chwilę, poki wszystkie prawie iego armaty nie zostały zwalone. Z tem wszystkiem te okręty musiały iedne po drugich uledź nieprzyiacielskiey przemocy, i duński ogień ustawał po woli od południowego do północnego końca linii. O godzinie wpół do 12 liniowy okręt Dannebrog, który obok Nelsona stał, iuż był rozstrzelany. Ja udałem się z moią banderą na liniowy okręt Holstein z północ-

nego skrzydła; ale Dannebrog walczył ieszcze długo; na końcu bitwy miał 270 ludzi zabitych i rannych. O godzinie w pół do 2giey liniowy okręt Holstein tak był postrzelany, miał wiele zabitych i rannych ludzi, i tyle armat obalonych, że zdiąć moią banderę byłem przymuszony; gdy procz tego okręt Seland pozbawiony masztów popychał go, udałem się zatem na batteryą trzech koron, z którey dowodziłem północnym skrzydłem, które letką tylko prowadziło walkę z dywizyą admirała Park r, aż o godzinie 4 odebrałem rozkaz W. X. Mci żeby wstrzymać bitwę. Tak więc południowa część obronney linii od bateryi trzech koron dostała się w moc nieprzyiacielowi aż do fregaty Hilperen, która na ostatku sama iedna maiąc z nader wielką siłą do czynienia, odcięła kotwice i schroniła się pod Stubben; okręt Elven, który odebrawszy kilka wystrzałów, miał postrzelane maszty i liny, tudziesz wiele ludzi zabitych i rannych, schronił się za batteryą trzech koron, statki Nybork i Aggershaus, które przed zatonieniem pod brzegi się ratowały, Gernerska batterya pływaiąca, która bardzo była skołatana, i nakoniec Dannebrog, który zaraz po bitwie na powietrze wyskoczył. — Prócz widoczney szkody nieprzyiaciela, iestem przekonany, że znaczną tak w ludziach iakoteż w okrętach poniosł stratę; korzyść zaś zwycięzcy nie składa się iak z okrętów niezdatnych do uzycia, po większey części z zagwożdzonemi armatami i zatopionem prochem. — Dokładnie nie można ieszcze wyrachować liczby zabitych i rannych; iednak 16 do 1800 ich będzie. W liczbie pierwszych kładę z ubolewaniem szefów okrętu L..d doreten i fregaty Kronenburg, kapitana Thurach i porucznika Hauch, i innego walecznego officyera; w liczbie drugich szefa okrętu Dannebrog, F. Braun który procz innych rożnych ran prawą rękę stracił. Niedostaie mi wyrazów na opisanie bezprzykładnego męztwa officyerów i ludu; bitwa tylko sama potrafi im oddać sprawiedliwość. — Na batteryach d. 3 Kwietnia 1801.

Olfert Fischer.,,

Zawieszenie broni trwa ieszcze, i negocyacye idą ciągle; tym czasem linia nasza obronna iest codziennie umacniana, i przygotowania do przeszkodzenia bombardowaniu, są z iak naywiększem pospiechem czynione. — Admirał Nelson obiecał był admirałowi Parker ukończyć walkę z pierwszą linią obronną Duńczyków, naydaley w półtory godziny, gdy tym czasem przy walecznym odporze Duńczyków trwała blisko 5 godzin. W czasie trwaiących negocyacyy, usiłują Anglicy naprawić uszkodzone okręty dywizyi Nelsona. — Szwedzka eskadra wyszła z Karlskrony d. 31 Marca, i ma się przy wyspie Falster znaydować. — Duch woienny i patryotyczny zapał rozciąga się u nas nawet do płci piękney; wiele kobiet zatrudnia się z swoy ochoty skubaniem szarpi dla rannych. Zawieszenie broni musi bydź na 6 godzin wypowiedziane.

Z Lubeki d. 8. Kwietnia.

Słychać, że wiele obcych miast i okolic maią woyska pruskie na pomorzu zaiąć. Wieść, iakoby Stralsund i Rygen zaięte bydź miały nie potwierdza się. — Na morzu baltyckim iuż są Angielskie kapry. — Chcą tu wiedzieć, że nowy Imperator rossyyski będzie stałym w związku neutralnym z północnemi mocarstwy, ale chce sam podać sposoby do zgody bez krwi rozlewu.

DODATEK

DO No. 32.

GAZETY KRAKOWSKIEY

We Srzodę Dnia 22 Kwietnia 1801.

Z Rzymu d. 15. Marca.

Ostatniego piątku kuryer Liwio Palmonti przybył z Paryża. Pierwszy konsul Bonaparte chcąc okazać dowod swoiego przywiązania do Piusa VII kazał oddać temu kuryerowi statuę Panny Maryi Loretańskiey aby ią w imieniu iego oddał Oycu Swiętemu. Papież statuę tę z naywiększym ukontentowaniem przyiął i w prywatney swoiey kaplicy umieścić ią kazał.

Chorych Neapolitanczyków którzy tu pozostali ieszcze byli przed kilku dniami wywieziono.

Kardynałowie Mauri i Mathei d. 7. b. m. do tey stolicy przybyli.

Z Medyolanu d. 26. Marca.

Woyska francuzkie zaymuiące kraie po Weneckie w dniach tych maią ie opuścić; większa część woysk uda się do Francyi, około 2000 piechoty i 3500 iazdy zatrzyma się w departamencie Olona.

Co moment oczekuiemy przybycia jenerała kommenderuiącego Macdonald; mniemamy że przez czas mieszkania w mieście naszym zabawi.

Dwa bataliony 107 pułbrygady na dniu wczorayszym wyszły z tąd do Turynu z kąd udadzą się do Francyi.

Radca stanu Moreau St. Mery przybył do Parmy i sprawować tam rozpoczął urząd ministra rzpltey francuzkiey.

W dniach tych oczekuiemy tu naszych współziomków którzy za mniemania polityczne uwięzionemi byli.

Głowna kwatera jenerała Murat iest zawsze w Florencyi; armia pod iego rozkazami będąca składa się teraz z dywizyow Vatrin, Monnier, Mathieu, Tarreau, i dwóch ieszcze innych dywizyi z których iedna składa straż przednią pod dowództwem jenerała Carra St. Cyr.

Z Bononii donoszą, że admirał Villeneuve iadąc do Ankony na dniu 19 przez miasto to przeieżdżał.

Z Strazburga d. 1. Kwietnia.

Jenerał Brice wczoray obiął kommendę nad miastem naszym.

Jenerał Dombrowski iadący z Włoch dnia wczorayszego przybył do naszego miasta.

W dniach kilku spodziewamy się tu przybycia jenerała kommenderuiącego Moreau.

Listy z Berna pod dniem 29 mieszczą w sobie co następuie: "Od dnia wczorayszego rozchodzi się pogłoska że oby

watel Reinchard, minister rzpltey francuz kiey od rządu swego odwołany został. — Nowy plan konstytucyi maiący za podstawę iedność rzpltey Helweckiey miał bydź od pierwszego konsula kommissyi do tego wyznaczoney do roztrząśnienia podany, pomiędzy członkami tę kommissyą składaiącemi z ukontentowaniem widzą ob. Barthelemi i Perrochel. — Jenerał Montchoisy doniosł Radzie wykonawczey że część armii Reńskiey przez Szwaycaryą przechodzić będzie.

Z Auszburga d. 1. Kwietnia.

Dowiaduiemy się z Linz że dywizya jenerała Grouchi która na dniu 26 p. m. do miasta tego przybyła, nocy zaraz następuiącey odebrała rozkaz opuszczenia go i udania się ku Renowi wraz z dywizyami jenerałów Decaen i Richepanse. Jenerał kommenderuiący Moreau nakazał powrócić woysku temu do Austryi przed odebraniem wiadomosci o ratyfikacyi pokoiu którey już dawno się spodziewał; lecz zaraz po przybyciu kuryera wiozącego ratyfikacyą wysłał do Linz kuryera z rozkazem aby woysko to wsteczny znowu marsz rozpoczęło. — Dnia 20 p. m. woyska austryackie weszły do Braunau. Podług listów z Inspruka na dniu 26 przeiezdzał przez miasto to kuryer francuzki wiozący do armii Włoskiey wiadomość o ratyfikacyi pokoiu. Woyska francuzkie trzymaią ieszcze Tyrol wyiąwszy kray Reuti który iuż opuścili. Jenerał kommenderuiacy Macdonald iest dotąd w Trydencie, lecz iak tylko go opuści woyska Austryackie znayduiące się iuż w Botzen miasto to zaymą.

Z Paryża d. 1. Kwietnia.

Rząd wyznaczył kommissyą na ułożenie xięgi kryminalney. Bywszy dyrektor Treilhard iest oney członkiem. — W Hawre i poblizkich portach czynią wielkie uzbraiania, znaczna liczba statków płaskich będzie uzbroiona. Admirał la Touche znayduie się w Havre, i na fregacie od 44 armat zatknął swoią banderę. Pierwszy konsul iest tamże spodziewany. Bawi się on ieszcze w Malmaison. — Korpus woysk lądowych od 30 000 zgromadził się na brzegi. Oddział gwardyi konney który konsulowi ma do portów towarzyszyć, odebrał rozkaz bydź w gotowości do marszu. Trybunat odłożył swe posiedzenia do 11 Lipca. — W Misore ieden determinowany officyer, który przedtem był w służbie Tipposaiba, zgromadził armią od 20,000, napadł na angielską forteczkę, i garnizon iey od 1000 ludzi w pień wyciął. — Jenerał Bernadotte i admirał Bruix są w Brest oczekiwani, ostatni iako dowodzca woysk na morzu i lądzie. — Słychać, że nasz poseł w Szwaycaryi inne mieysce otrzyma. — Rada prawodawcza w Bernie dała oycu literatury niemieckiey, sławnemu Wielandowi taynemu radzcy w Weimar, obywatelstwo Helweckie. — Jenerał Sprengporten wyiechał z Paryża, i będzie rossyyskich ieńcow odprowadzać do oyczyzny. — Słychać, że Paweł I. przysłał Bonapartemu krzyż wielki maltański. — Jenerał brygady Leopold Berthier donosi z Florencyi, że w południowey Toskanii osobliwie w tak zwanych wsiach Maremach powstały zaburzenia. Wysłano 400 ludzi dla uspokoienia kupiących się, których Anglicy obsiedli w Porto Ferraio przez szpiegów swoich codziennie podburzali, a naybardziey w części Toskanii Elbie przyległey, i pieniądze przesyłali. Insurgenci napadli z bronią w ręku wsie w pobliżu Massa. Osm set ludzi osadziło wieś Prata, ale na weyściu rzeź znaczna była. Woyska nasze zdobyły wioskę i insurgentow, ubiwszy im 50 ludzi wypędziły. Z naszey strony poległo kilku odważnych ludzi.

Od granic Rossyi d. 31. Marca.

Alexander I. Imperator wszech Rossyi ogłosić rozkazał następuiące urządzenia: 1) Przywrócenie orderu S. Włodzimierza. 2) Przywrócenie dawnych gwardyow. 3) Wolność handlu podług taryffy roku 1782. 4) Uchylenie i zniesienie wszystkich

podatków za przeszłego panowania posta nowionych. 5) Wolność gazet i xiążek podług cenzury. 6) Regimenta wezmą dawne swoie nazwiska i dawne mundury. 7) Wolność ieżdzenia po kraiu bez p sportu. 8) Wolność woiażowania za granice pań stwa za paszport mi rządu, i każdy może przybyć do kraiu opatrzony paszportem ministra R ssyyskiego u dworów zagrani cznych. 9) Zniesienie zakonu malt ńskie go. 10) Wolność noszenia ubioru podług upodob nia. 11) Wolność wszelki h towa rzystw, res ursow, klubów, piknikó w, bez boi źni pol cyi. 12) Wolność maytków an gielskich. 13) W l ość wszystkich więź niów stanu i wygnańców.

Oprócz tego znayduie się ieszcze 20 ukazów do senatu ściągaiących się do no wych mianowań na urzędy cywilne.

Ukaz Imperatorski pod d. 16 (27) Mar. 1801.

Ponieważ fabryki rossyyskie nie do szły ieszcze do przyzwoitego i potrzebne go stopnia doskonałości, ożeby wystar czyły potrzebom naszego państwa, zostaie zniesiony, ażeby zakaz przywozu porcelany, fajansów, szkła, instrumentów, stali, ma teryi iedwabnych, bawełnianych i lnu, był zniesiony m, i ażeby na rok teraźniey szy ta ff roku 1797 służyła za prawidło.

Gazeta dworska petersburska pod d. 31 wyraża, że hr. Pahlen przy wszystkich swoich dawnych dostoynościach utrzyma nym został.

Z Helsingeru d. 7. Kwietnia.

Rząd nasz posłał admirałowi Nelson na iego propozycye ostateczną odpowiedź; ta ma być, że Dania nigdy od związku połnocnego nieodstąpi, a ieżeli to ma być warunkiem do pokoiu, tedy może natychmiast ponowić nieprzyiacielskie kroki, Dania będzie się do ostatniego bronić. — Ludzie, którzy z niewoli z angielskiey flot ty powrócili nie mogą opisać, iak daleće okręty w rozprawie uszkodzone zostały; nasze także nie lepiey wyglądaią. Lecz przeciw tak wielkiey sile! — Wczoray przy był tu szwedzki officyer z Landskorony, i przywiózł nas emu kommendantowi bardzo wiele papierów, które na angielskim bacie pod szwedzkiemi brzegami znalezione zostały. Należą one do samego Nelsona; dziennik iego aż do 1 Kwietnia ma się także między niemi znaydować. — W bitwie d. 2 zginęło do 16 angielskich officerów. — Weśrzodę znowu Nelson iadł obiad u naástępcy tronu. — Dziś rano o godzinie 6 wysłano od angielskiey flotty kuter z poselską banderą za Sund. — Anglicy mieli w początkach tak daleko przesadzić swoie żądania, iż domagali się, żeby częś naszey flotty rozbroiona została. — Rossyyska eskadra z Rewalu ieszcze nie przybyła, a szwedzka zostanie się podobno przed wyspą Falster.

Z Berlina d. 4. do 7. Kwietnia.

Wczoray minister hrabia Haugwitz akt przystąpienia naszego dworu do związku północnego w r. p. d. 16 Grudnia w Petersburgu między Rossyą, Szwecyą i Danią zawartego, z będącym tu posłem duńskim Rosenkranz podpisał. Ostatni dziś odiechał do Kopenhagi. — Tuteyszy minister rossyyski, baron Krudener, został od nowego Imperatora na urzędzie potwierdzony. Na doniesienie o śmierci Pawła I. Dwor nasz wdział na 3 tygodnie żałobę. — Poseł portugalski, hrabia Anadia, miał audyencyą pożegnania. — Półkownik Kölichen otrzymał wakans u regimentu kirysierów. Rządca jenerał leytnant Kleist wyiechał d. 3 z Magdeburga na obięcie kommendy nad woyskiem obserwuiącem Hanowerskie.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 21. Kwiet. 1801.

Korzec Pszenicy	.	zł. pol.	27 do 30.
— Żyta	. .	— —	20 — 24.
— Jęczmienia	.	— —	15 — 16.
— Owsa	. .	— —	9 — 10.
— Grochu	. .	— —	23 — 24.
— Kaszy iaglaney	.	— —	38 — 40.

DONIESIENIA

Dnia 23 Czerwca b. r. na mocy gubernialnego urzędowania ddto. 20 Marca b r. Nr. 3052 do nowomieyskiego spitalnego funduszu należący w tym cyrkule w Winiarach w starostwie leżący folwark Gorna Wola zwany, na tymże folwarku samym o 9

)2(

godzinie zrana na 3 lub 6 lat więcey daiącemu w arendę wypuszczone będą, gdzie te raźnieyszy czynsz Arendy 790 Zło: Reyn: za pretium fisci bierze się.

W Kielcach d. 3 Kwietnia 1801.

Mitscha, kons. gub i staros. cyrk.

Ponieważ Propinacya duchownego miasta Skaryszow w cyrkule Radomskim na dniu 11 Maia r. b. na rok ieden i 4 miesiące za pretium fisci 3245 zł. pol. dochody iarmarcznego i kramowego także na ten sam czas za pretium fisci 100 zł. pol. a łąka mieyska Błonie na 3 lata i 4 miesiące przez publiczną licytacyą naywięcey ofiaruiącemu w dzierżawę puszczone będą, więc to ninieyszem do powszechney wiadomości ogłasza się z tym dodatkiem, iż życzący sobie wzwyż wspomnione realności wziąść w arendę, na wzwyż namienionym dniu w pańskiey kancelaryi tamże stawić się maią.

W Radomiu d. 7. Kwietnia 1801.

Mandorf, kons. gub. i star. cyr.

Ces. Krol. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymuią tym Edyktem Panu Jozefowi Woyszyckiemu: że Pani Krystyna Kalityńska po niegdy Ignacym Kalitynskim pozostała wdowa, a małoletniego syna Jana Kalityńskiego matka i opiekunka u sądów tych o summę 258 zł. pol. z prowizyami od roku 1782 dnia 24 Czerwca, i kosztem prawnym, żałobę na niego podała i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś Sądy te nie maiąc wiadomości gdzie obżałowany zostaie, lub czy wcale w C. K. Państwach dziedzicznych znayduie się, iemuż pozwanemu Jo: Woyszyckiemu adwokata tuteyszego Pana Osławskiego z iego szkodą i iego kosztem zastępcą postanowiły, z ktorym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniéyszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 30 Maia 1801 o godzinie 9 zrana sam stanął, albo ieżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześnie przesłał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego Sądom tuteyszym wymienił i podług przepisu tych środkow prawa używał, ktore do swey obrony za nayskutecznieysze osądzi; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. Praw przypisać był winien.

Pod niebytność JW. Prezesa.

J. F. Krauss.

W. Roskoschny.

Karol de Reinheim.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniey

W Krakowie d. 3. Lutego 1801.

Münch S.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Petro Radzimiński. Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum Paulus Bielski ad Forum hocce adversus eum in causa per Antonium Radzimiński puncto executionis ad bona Uherin satisfactionem summæ 50,000 fp. lap. & usuralis c. s. c. promota sub præs 24 febr. 1801 n. E. 2705 litis denuntiationem porrexerit, Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Konopka ipsius periculo, & impendio, qua curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis terris judiciarii codicis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipse eum in finem admonetur ut intra 90 dies in conformitate §. 50 c. jud. aut ipse met se hic fori declaret vel curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat Foroque huic denominet & pro ordine proscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse

judicaverit utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibimet ipsi imputandas habebit. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Brożowski.
Gruszecki.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin. in Regno Galiciæ Occid. Datum Lublini d. 27 Febr. 1801.
Sahaneck.

C. K. Niepołomska Dyrekcya wypuszcza na dniu 5 Maia b. r. Dobra Koło Tynieckie w Myślenickim cyrkule leżące i Zabłocie przy Podgurzu, gdzie pierwsze będzie o godzinie 9 przed południem, drugie zaś o godzinie 3 popołudniu, każde na swym własnym gruncie, na 3 posobie następuiące lata naywięcey daiącemu zaarendowane.

Każdy ochotę licytowania maiący ma się w 10tą część ceny fiskalney zaopatrzyć, ktore agituiącey się kommissyi ieszcze przed licytacyą złożyć będzie powinien, ktore to vadium, naywięcey daiącemu zaraz po złożeniu zdatney kaucyi, innym zaś licytantom po skończoney licytacyi, wydane zostanie.

Naywięcey daiący iest obowiązany zaraz poskończoney licytacyi połroczną ratę złożyć, gdzie także niech mu wiadomo będzie, że ieżeli tey w przeciągu iego 3 letniey arendy iakowa odmiana lub insze zarządzenie z temiż dobrami nastąpiło, i gdyby zaraz w pierwszym roku tedy P. Possessor bez naymnieyszey pretensyi ustąpić powinien będzie.

Pretium fisci z Koła Tynieckiego . . .	216 Z. R.	20 Kr.
Detto z Zabłocia	77 .	23 .

W Niepołomicach d. 8. Aprilis 1801.
Talski.

Gdy Licytacya Wełny w tuteyszey prefekturze d. 28 Stycznia roku bieżącego odbyta, od naywyższych rządow nie była potwierdzoną, naznacza się przeto druga licytacya na dzień 27 Maia r. b., w którym dniu o godzinie 9 zrana w państwie Bożencińskim więcey daiącemu będzie sprzedane.

Nayprzednieyszego gatunku wełny .	1 Centnar	47½ funt. Wiedeńskiey wagi.
Poprawioney wełny z pierwszego strzyżenia	12 .	66
Ordynaryyney detto	13 .	94
Państwa Lipniakowa poprawioney wełny	11 .	13½
Ordynaryyney detto	1 .	38

Cena fiskalna centnara wiedeńskiey wagi nayprzednieyszego gatunku wełny iest 100 ryń. poprawioney z pierwszego strzyżenia 65 ryń. a ordynaryyney 42 ryń. oznaczona. Życzący ią sobie kupić, maią się d. 27 Maia w tuteyszey kancelaryi stawić, i w wadium 233 ryń. 43 kr. opatrzyć, gdyż bez niego nikt do licytacyi nie będzie przypuszczonym.

Z C. K. Bożencińskiey prefektury d. 25 Lutego 1801.
Jozef Postlr.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Domino Stanislao Małachowski Contutori minorennium Josephi, Onuphrii, Ludovici & Mariæ Małachowskie. Medio præsentis Edicti hisce insinuatur quod nimirum D. Adalbertus Bielski ad Forum hocce adversus eum in causa puncto sequestrationis bonorum Bohotniea cum attinentiis in extenuationem summæ 30,000 fl. p. c. s. c. sub præs 3 Febr. 1801. N. E. 1728. Libellum porrexerit, Judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi hic loci degentem advocatum Ratyński ipsius periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis

contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipse eum in finem admonetur, ut die 19 Maii a. c. hora 10. mat. aut ipse compareat, vel Curatori dato, si quæ forte haberet juris sui adminicula tempestive transmitat, vel denique alium quempiam Mandatarium constituat, Foroque huic denominet & pro ordine præscripto ea juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverit, ut pote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsi imputandas habebit. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff
Brzozowski.
Friedenthal.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occiden. Datum Lublini d. 7 Februarii 1801.
Dostenberg.

Magistrat Miasta Kazimierza niniieyszym Edyktem do publiczney każdego wiadomości podaie, iż licytacya rzeczy ruchomych i domu po niegdy Sebestyanie Szrubińskim kotlarzu w mieszczaninie Kazimierskim i Krakowskim pozostałych jako to: miechy, kotłów, garców, rądli większych i mnieyszych, panewek i inoego naczynia miedzianego, tudziesz blach miedzianych niemniey, sukien, pasów, bielizny, stolarszczyzny, żelaziwa, i roznych instrumentów i narzędzia kotlarskiego, oraz obrazów, sreberek, klevnocikow, cyny, nakoniec rozney ruchomości w ratuszu miasta Kazimierza dnia 11 miesiąca Maia roku bieżącego o godzinie 9 ranney, a zaś domu częściu murowanego, częściu drewnianego tu w mieście Kazimierzu w ulicy Krakowskiey pod Nrem 45 konskrypcyonalnym stoiącego summę zł. pol. 3137 taxowanego dnia 18 26 miesiąca Maia i 5 Czerwca roku bieżącego o godzinie 9 ranney rozpocznie się i urzędownie odprawiać się będzie. Życzący sobie tak ruchomych rzeczy kupienia i ko i dziedzictwa domu nabycia w mieyscu i czasie oznaczonym stawić się winni. Kondycye zaś domu sprzedarzy w kancellaryi magistratualney przeyźrzeć i o tych dowiedzieć się każdego czasu wolno. Dan na sessyi Magistratu dnia 11 Kwietnia 1801 roku.

Jan Dobrzanski.
Szymon Rotkiewicz.
J. Nep. Wisłocki.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dominis Michaeli Josepho & Xaverio Szydłowskim fratribus, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Domini Angela de Szydłowskie & Paulus Gostkowskie Conjuges ad Forum hocce adversus, eos in causa puncto sequestrationis proventuum bonorum Rudzienko in extenuationem summæ 100.000 fp. c. s. c. Libellum porrexerint judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverint cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic, loci degentem advocatum Caietan. Konopka ipsorum periculo & impendio, qui Curatorem constituerit. cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris judiciarii Condicis agitabitur, atque etiam terminabitur, ideo ipsi eum in finem admonentur ut pro die 20 Maii 1801 aut ipsi compareant vel Curatori dato, si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituant Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea Juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse judicaverint utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibimet ipsis imputandas habebunt, Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Purtscher.
Gruszecki.

Ex Consilio Cæ. Ræ. Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 13 Febr: 1801.
Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Dnæ. Franciscæ de Poswiatowskie Mocholska & Anastasiæ de Poswiatowskie Malinowska, Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Joannes Jozwiak ad Forum hocce adversus eas ac alios in causa puncto solutionis summæ 154 fp. 15 duc. & 15 fp c. s. c. subpræs 9 Febr. 18 1 N E. 1904 Libellum porrexerit, Judicique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotem ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem Advocatum Zaransk ipsorum periculo & impendio, qua Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, cuique actio sub hodierno ad excipiendum intra 90 dies comunicatur ideo ipsæ eum in finem admonentur ut vel Curatori dato, si quæ forte haberent juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam mandatarium constituant Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficatia esse iudicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas, sibimet ipsis imputandas habebunt. Itaenim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg hæreditariis Terris Leges.

Wittorff.
Brozowski.
Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobil. Lubl. Galiciæ Occident.
Datum Lublini Die 11 Febr. 18 1.
Dostenberg.

Per Cæs. Reg. Forum Nobilium Lublinense Galiciæ Occidentalis omnibus & singulis, quorum interest, medio præsentis Edicti notum redditur, fine licitandorum ad instantiam Mariannæ Kostecka jurevincentis in satisfactionem evictarum summarum 9,287 fp 4,000 fp atque 11,165 c. s e. Bonorum Szczuczki in circulo Jozefowiensi sitorum Cajetani Wronowski hæreditariorum terminum pro 22 Maii, secundum pro 24 Junii & tertium pro 21 Julii a. c. hora 10 matutina hic fori præfixum haberi. Hæcque bona juxta expeditum eatenus actum detaxationis per quemvis emendi cupidum in gremiali registratura inspiciendum ad pretium 97,553 fp. judicialiter æstimata esse. In dictis terminis itaque præfata bona plus offerenti non nisi erga æsparatum dimmitentur, ast sequentibus sub conditionibus: 1mo. ut saltim quarta pars pretii in ipso licitationis termino statim ab initio, reliquum vero ad integrum satisfactionem exequentis intra 14 dies ad depositum judiciale Regii hujus fori deponatur, residuum quoque in satisfactionem reliquorum creditorum, si hi voluerint, etiam penes futurum ac fundi proprietarium maneat. 2do. Plus offerens bonis his inhærentia onera pro rata oblati pretii in se ac bona licita suscipere tenebitur. Liberum tamen 3tio Cuique creditorum relinquendo, sese cum futuro hærede quoad summas in his bonis hypothecatas conformiter § 436 cod. jud cointelligere. Quare hoc modo etiam omnes & singuli in præfatis bonis hypothecarii creditores pro iisdem terminis, quin spetialem adcitacionem præstolentur hisce adcitantur, quo secus ii, qui se in præfixo eatenus termino non sisterent & non insinuaverint, nec contra emptorem bonorum aut susceptorem ejusmodi, nec contra, seu ad ipsum bonum, jus aliquod amplius s habere, sed suam satisfactionem ex pretio venditionis, aut alia debitoris sui substantia quærere debere sciant

Wittorff.
Brozowski.
Gruszecki.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublin. Galiciæ Occid.
Die 10. Februarii 1801.
Dostenberg.

Nomine Cæsareo Regii Fori Nobilium Lublinensis Galiciæ Occidentalis Dnæ.

Franciscæ de Poswiatowskie Mocholska & Anastasiæ de Poswiatowskie Milinowska. *Medio præsentis Edicti hisce insinuatur, quod nimirum Joannes Jozwiak ad Forum hocce adversus, eas in causa puncto solutionis summæ 50 duc. c. s. c. sub præs 9 Feb. 1801. № 1995. Libellum porrexerit judiciique opem, quo ad id justitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum eorum habitationis locum vel plane a C. R. hæreditariis Terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Zarański ipsorum periculo, & impendio, qua Curatorem constituerit, cumquo etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hereditariis Terris Judiciarii Codicis agitabitur, atque etiam terminabitur, cuique actio sub hodierno ad excipiendum intra 90 dies communicatur, ideo ipsæ eum in finem admonentur ut vel Curatori dato. si quæ forte haberent Juris sui adminicula tempestive transmittant vel denique alium quempiam Mandatarium constituant, Foroque huic denominent & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse iudicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequælas sibimet ipsis imputandas habebunt. Ita enim sanciunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.*

Witorff.
Brożowski
Puttscher.

Ex Consilio C. R. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 11 Febr. 1801.

Dostenberg.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey oznaymuią tym Edyktem publicznym wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że Dobra Podolany w cyrkule Krakowskim leżace w summie 97,373 zł. ryn. 8½ kr. i Dobra Kazimirza mała w cyrkule Kieleckim będące w summie 74,619 zł. ryn. 22½ kr. oszacowana do massy krydalney Pawła Grabowskiego należące dnia 16 Czerwca 1801 na sprzedaż publiczną wystawione będą, a to pod tym warunkiem: azeby nabywca szacunek przy licytacyi wypadły w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacyi w gotowiznie do depozytu sądow tuteyszych złożył tym pewniey, że inaczey z iego szkodą i iego kosztem nowa licytacya byłaby naznaczona.

Wszyscy zatym Dóbr tych nabydź sobie życzący maią d. 16 Czerwca 1801 r., ściśle się stosuiąc do powyższego warunku, w sądach tuteyszych do licytacyi stanąć.

Wolno wreszcie iest każdemu akt detaxacyi Dobr tych w sądowey registraturze przeyrzyć.

Wzywaią się oraz Edyktem niniejszym wierzyciele na tych Dobrach zabspieczeni, aby się w prawach swoich, nie oczekuiąc osobnego wezwania, dopilnować mogli. W Krakowie d. 14 Lutego 1801.

Pod niebytność JW. Prezesa.
Krauss.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniey.

Weinmann.

Wezwanie edyktalne, Cæs. Król. Gubernium Gallicyi zachodniey uwiadomia ninieyszym poddanych z Grodek cyrkułu radomskiego z familiami swemi za granicę wyszłych, mianowicie: Joachima Łąckiego, Kazimierza Żywca, Woyciecha Duszę, Józefa Kabodniaka, i Wicentego Kabodnika czyli Waligorę, że się w przeciągu czterech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu powrócić, lub spodziewać maią, iż za wychodniów poczytani, i iako tacy traktowani, a zatym na kary prawem przepisane bez względu skazani będą. W Krakowie d. 6 Marca 1801.

Jan Nep. hrabia de Trantmannsdorf
Augustyn Reichman de Hochkirchen.
Chrystian hrabia de Wurmser